

Bemærkninger til forslaget

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af beslutningsforslag nr. B 78 fra folketingsåret 2004-05, 1. samling, som ikke nåede at blive færdigbehandlet af Folketinget inden udskrivelsen af folketingsvalget. Dog er tidspunktet for regeringens fremsættelse af lovforslag og fremsættelse af handlingsplan i henhold til beslutningsforslaget ændret fra den 1. maj 2005 til den 1. januar 2006. Der henvises vedrørende beslutningsforslag nr. B 78 til Folketingstidende 2004-05, 1. samling, tillæg A side 4163 og 4166.

Det er en privat sag, om man vil ryge, men det er en social sag, hvor man ryger. Det Radikale Venstre mener, at det bør være enhver borgers ret at kunne færdes i det offentlige rum uden at blive udsat for passiv rygning. Dette beslutningsforslag skal medvirke til at skabe rammer, der giver borgere denne ret.

De alvorlige skadevirkninger af rygning har længe været kendt. Det er godtgjort, at tobaksrygning er den største fjende mod den danske folkesundhed (se bl.a. regeringens folkesundhedsprogram »Sund hele Livet – de nationale mål og strategier for folkesundheden 2002-10«, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, 2002). Man anslår, at 12.000-13.000 danskere dør om året som følge af tobaksrygning. Livstidsrygere lever i gennemsnit 7-9 år kortere end personer, der aldrig har røget. Nyere undersøgelser har endda vist, at disse levetidsforskelle er i underkanten og snarere er 10 år, jf. indenrigs- og sundhedsministerens svar af 11. august 2004 på Sundhedsudvalgets spørgsmål 219, jf. folketingsåret 2003-04, alm. del – bilag 814. Derudover er livstidsrygere alvorligt påvirket af sygdom i 13 år, mens det er 8 år i gennemsnit for personer, der ikke ryger.

De skadelige virkninger af passiv rygning er også slående. Alene på arbejdspladsen konkluderes det i rapporten »Passiv rygning – et problem inden for restaurationsbranchen«, Arbejdsmiljøinstituttet, september 2004, at der »hvert år i Danmark sker 47 dødsfald af lungekræft, hjertesygdom, lungebetændelse og karsygdomme i hjernen, som kan tilskrives udsættelse for passiv rygning på arbejdspladsen«, og »at der indtræffer 1.072 sygdomstilfælde (af de samme fire syg-

domme), der fører til hospitalsindlæggelse«. Sundhedsstyrelsen har tidligere vurderet, at der samlet sker mellem 100 og 750 dødsfald om året i Danmark som følge af passiv rygning, dvs. på og uden for arbejdspladser. jf. indenrigs- og sundhedsministerens svar af 2. juni 2004 på spørgsmål 21 på beslutningsforslag nr. B 126, folketingsåret 2003-04, B 126 – bilag 3. For nylig har Arbejdsskadestyrelsen anerkendt følgerne af passiv rygning på arbejdspladsen som en arbejdsskade i en konkret sag, jf. artiklen »Passiv rygning anerkendt som arbejdsskade« i Jyllands-Posten den 27. november 2004.

I regeringens sundhedsprogram »Sund hele livet« anføres, at et af de overordnede sundhedspolitiske mål er, at røgfrie miljøer skal udbredes. Vigtigheden af at give befolkningen mulighed for at fravælge røgen og at skabe rammer for, at færre udsættes for passiv rygning, er understreget. Regeringen foreslår, at strategien for at nå dette mål skal være regler og aftaler om røgfrie miljøer. Hensyn til risikogrupper, herunder børn og astmatikere, bør veje tungt. Flere røgfrie miljøer er direkte til gavn for dem, idet de herved undgår at blive udsat for passiv rygning. Derudover viser erfaringerne, at røgfrie miljøer tillige nedsætter rygerenes forbrug.

Det konkluderes ligeledes i ovenstående rapport og faktaarket »Passiv rygning kan ikke fjernes ved frivillige ordninger« fra Arbejdsmiljøinstituttet, september 2004, der særlig har fokus på restaurationsbranchen, at et totalt forbud mod rygning i restaurationsbranchen vil være den billigste og mest effektive metode til at fjerne udsættelse for passiv rygning, og at rygeforbud på arbejdspladser er et af de mest effektive midler til at reducere rygning i befolkningen. Endvidere slås det fast, at opdeling i rygeområder og ikke-rygeområder ikke er effektiv, samt at offentlig regulering er nødvendig, da frivillige initiativer erfaringsmæssigt ikke virker.

Regeringen har udnævnt forebyggelige kræftsygdomme som en af de otte folkesygdomme, man ønsker at bekæmpe på grund af store menneskelige og samfundsøkonomiske omkostninger. Regeringen an-